

F. t. L. om midlertidigt Tillæg til Alders- og Invalidereventydere.

Det gennemsnitlige Tillæg, der herefter skulde ydes Rentenyderne, andrager 48 Kr. for Ægtepar og 30 Kr. for enlige, men man vil i Overensstemmelse med Folkeforsikringslovens System, hvorefter Renten under Hensyn til Forskellen i Prisniveauet mellem Hovedstaden, Provinsbyerne og Landdistrikterne gradueres efter Rentenyderens Opholdssted, anse det for rigtigst, at ogsaa Tillægget gradueres i disse 3 Grupper af Kommuner.

Man foreslaar herefter, at Tillægget fastsættes for Hovedstaden til 60 Kr. for Ægtepar og 36 Kr. for enlige, for Købstæder m. v. til 54 Kr. for Ægtepar og 30 Kr. for enlige og for det øvrige Land til 42 Kr. for Ægtepar og 24 Kr. for enlige.

Efter de foretagne Beregninger vil Forslagets Gennemførelse medføre en samlet Udgift paa 5,79 Mill. Kr., og disse Udgifter vil i Henhold til Folkeforsikringslovens § 65 fordele sig saaledes:

Staten.....	3,63	Mill.	Kr.
Opholdskommunerne.....	0,40	—	—
Refusionsforbundet.....	1,11	—	—
Den fælleskommunale Ud- ligningsfond.....	0,65	—	—
Ialt...	5,79	Mill.	Kr.

Det bemærkes herved, at man, ligesom efter Lovene af 18. November 1939 og 17. Februar 1940, ikke har regnet med nogen reel Udgift for Invaliddeforsikringsfonden, idet dennes Underskud ifølge Folkeforsikringslovens § 65, Stk. 1, dækkes af Statskassen.

I øvrigt bemærkes det, at det er Tanken, at Tillægget efter den foreslaaede Lov skal ydes efter Regler, ganske svarende til Reglerne i Loven af 18. November 1939, som ogsaa gjaldt for Tillægget efter Loven af 17. Februar 1940, jfr. Lovforslagets §§ 2—3.